

Sunt oamenii de știință de acord cu fenomenul de încălzire globală ? de Marcel Urs

De câte ori mă apuc să tratez acest subiect, îmi dau seama că „înnot împotriva curentului”. Am încercat să folosesc motorul de căutare Google pentru a mă informa, dar nu prea am avut mare succes, pentru că mi-am dat seama, după multe eforturi că, de fapt, șansele mele de a găsi ceva bun, cu ajutorul acestui motor, au fost minime. De ce? Pentru că pe lista celor mai de seamă consultanți ai acestei companii este nimeni altul decât Al Gore, ori cultura unei companii este reflectată prin oamenii pe care îi angajează. Din această cauză a trebuit să folosesc alt motor de căutare și să merg la librăria publică pentru a mă documenta despre acest subiect, care recunosc, nu este foarte popular.

Sunt surprins de faptul că și România a îmbrățișat acest concept de "încălzire globală", cauzat de așa-numiții homo sapiens care contribuie, după părerea acestor adepți, în marea majoritate la aceste fenomen "extraordinar de sumbru".

Toți oamenii de știință din domeniul climatologic sunt de acord cu existența așa numitului efect de seră și că acesta este mult mai accentuat astăzi decât acum 50 de ani, afectând astfel, oarecum, încălzirea pământului. Însă printre punctele de dispută sunt: cât s-a încălzit planeta în ultimul secol și cât se va încălzi planeta în următorii 100 de ani; ce efecte va avea această schimbare a temperaturii asupra Terrei; ce efect are dioxidul de carbon asupra temperaturii.

Marele chimist suedez, Svante August Arrhenius, unul dintre fondatorii chimiei fizice, a calculat pentru prima dată prin 1896 efectele dublării dioxidului de carbon din atmosferă, ajungând la concluzia că planeta se va încălzi în următorul secol cu 8 grd. C.

Există experți renumiți din domeniul climatologic, care nu sunt de acord cu ideea că dioxidul de carbon în aer ar avea vreun efect asupra climei, așa după cum arăta un raport al Națiunilor Unite din 2001. Unul dintre acești experți a fost și Prof. Richard Lindzen de la Institutul Tehnologic din Massachusetts, care recent a fost premiat cu suma de 20,000 de dolari pentru curajul de a se opune gândirii convenționale, cum că pământul se află într-o perioadă de încălzire globală cauzată de om. Apoi, un grup de 41 de oameni de știință, s-au adresat recent cunoscutei publicații britanice Telegraf, prin care au exprimat faptul că nu sunt de acord sau convingși de conceptul de "încălzire globală".

Prin 2003, Sallie Baliunas, un eminent astrofizician de la Centrul de Astrofizică de la Harvard-Smithsonian, a studiat mai mult de 200 de lucrări cu privire la încălzirea globală și a ajuns la concluzia că „secolul XX nu este cel mai cald secol din mileniu”. Concluzia lui Baliunas a fost criticată vehement de către oamenii de știință din domeniu, adepții încălzirii globale.

La data de 21 Martie 2007, fostul vicepreședinte al Statelor Unite și cel mai înflăcărat propagandist al încălzirii globale, Al Gore s-a prezentat în fața Comisiei Lucrărilor Publice și a Mediului din cadrul guvernului american pentru a susține ideea că încălzirea globală este un fapt sigur care cauzează furtunile imense, inundațiile, secetele și alte cataclisme naturale, dar nu a venit cu nici o evidență științifică pentru a susține această teorie.

Se pune întrebarea, dacă tot vorbim de încălzire globală, cât a crescut temperatura de la 1900 încoace?

În vestitul raport din 2001, al Națiunilor Unite, cu privire la încălzirea globală, se presupune că temperatura Terrei a crescut cu 0.6 grd. C din 1900 până în 2000. Această precizare reiese din reconstruirea temperaturii globale din secolul XX de către Unitatea de Cercetare a Climei de la Universitatea din Anglia de Est și de către Studiul Spațial al Institutului Goddard. În același timp, AccuWeather, o firmă meteorologică privată, a efectuat în paralel un studiu prin care reiese că temperatura globală între 1900-2000 a crescut cu doar 0.45 grd. C.

Statele Unite, singura regiune unde s-a ținut o evidență exactă a temperaturii din ultimii 100 de ani, temperatura secolului XX a crescut cu doar 0.3 grd. C. Celelalte zone ale lumii, de pe alte continente, evidența „precisă” a temperaturilor de-a lungul vremii, a fost afectată de conflicte politice sau schimbări economice.

Este adevărat că potrivit cercetărilor din ultima vreme, stratul de gheață de pe cel mai mare pisc din Africa, Kilimanjaro, s-a subțiat. Mulți ghețari ai piscurilor dintr-unul din Parcurile Naționale din Statul Washington s-au micșorat vizibil. Îi mai sunt multe alte exemple din regiunile muntoase ale lumii, prezentând aceleași aspecte. Dar aproape majoritatea celor 160,000 de ghețari din întreaga lume (număr estimat de raportul Națiunilor Unite din 2001), nu au fost vizitați de oameni sau măsurați în detaliu. Aceștia se află pe înaltul platou central al Antarticii sau Groenlandei. Marea majoritate a acestora nu se topesc, din contră aceștia cresc ca mărime din cauza precipitațiilor și a temperaturii scăzute.

Între anii 1986 și 2000, văile din regiunea centrală a Antarticii s-au răcit cu 0.7 grd. C pe deceniu. Această răcire a cauzat serioase probleme ecologice acestei regiuni uitată de lume. Ultimele măsurători efectuate cu ajutorul radarului arată că volumul ghețarilor din partea de vest a Antarticii crește cu o viteză de 26.8 gigatone pe an, ceea ce înseamnă că procesul de topire care a durat ultimele milenii, s-a oprit și chiar a început procesul invers, de răcire. În partea de est a Antarticii, însă, nu există evidențe a acestui proces, parte care este filmată și promovată de către agenții de mediu.

Potrivit lui Peter Chylek, un cercetător de la Laboratorul Național Los Alamos, fost profesor de Fizică și știință atmosferică la Universitatea Dalhousie din Halifax, Canada, “din 1940 ... colecția de date termice, arată o scădere a temperaturii ... Stratul de gheață din Groenlanda și regiunile de coastă, nu sunt în corelare cu procesul de încălzire globală”.

“În Irlanda, ca și în Groenlanda, prima jumătate a secolului XX a fost mai caldă decât a doua jumătate. Majoritatea ghețarilor au scăzut în volum după 1930, dar de prin 1970, aceștia au început să crească. Au crescut aproape jumătate din cantitatea care au pierdut-o din 1930-1970” – e de părere William Krabil, manager de proiect în măsurarea topografică a Stratului Arctic de gheață cu ajutorul GPS (Global Positioning System).

Încălzire globală sau nu, există mai importante priorități decât aceasta. Acest subiect a devenit atât de polemic și adorat încât se uită de probleme majore ale omenirii. Aici, în Statele Unite, liberalii sunt preocupați mai mult de acest subiect decât republicanii. Adepții acestui concept sunt împotriva progresului economic. Încălzirea globală a devenit mai mult o nouă religie, un “new age” al secolului XXI. Se dorește o încălzire globală spirituală, a sufletului, dar aceasta se pare că lasă de dorit.